

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den overordentlig velvillige modtagelse, dette mit første lovforslag har fået, og jeg håber, velviljen vil blive bevaret her i det høje ting også over for de fremtidige forslag. Men jeg erkender naturligvis over for hr. Peter Nielsen, at det er lettere, når man tager sin forgængers forslag, at få tilslutning i bred almindelighed.

Jeg er enig med både hr. Peter Nielsen og fru Hanne Reintoft i, at der trænges til en rationalisering på dette område, og det er jo også meningen, at når vi går over til et kildeskattesystem, skal disse nedslagsbeløb væk og erstattes af en højere folkepension, så man på den måde giver dækning til folkepensionisterne og de kan glide ind i det almindelige kildeskattesystem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslaget (nr. 4) findes i tillæg A. sp. 43; fremsættelsen i tidenden sp. 37).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Grünbaum: Det er vist rigtigt nok, som finansministeren netop sagde, at det måske er lettere, når man tager sin forgængers forslag; men det er jo altså ikke sket i dette tilfælde. Der er røget noget ud, og det mest interessante ved det forslag, der her foreligger, er vel netop det, der ikke er kommet med, og den karakteristik, som måske — jeg vil ikke sige det helt sikkert — herved gives af den holdning og indstilling, man har i den nye regering. Det vil jo vise sig.

Det er jo åbenbart for alle — det er vist også gået op for de vælgere, som for nylig stemte bl. a. på de konservative i tillid til,

at man kunne stole på de mange udtalelser om begrænsning af skattestigningen — at det ikke netop er skattelettelser, vi kan imødesee i den tid, der kommer; tværtimod. Den konservative finansminister, hr. Poul Møller, vil jo få nok at gøre. Det bliver dog næppe en aktivitet, der går ud på at indfri de løfter, som han og hans partifæller i deres uforstand har strøet så rigeligt om sig med. Det skal jeg vende tilbage til senere under næste punkt på dagsordenen, der vedrører udskrivningsloven. Men også med henblik på forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. har det jo en vis interesse, at vi efter de udtalelser, der er fremsat af den nye regering, må regne med øgede byrder for befolkningen.

Finansministeren har jo nu fremsat et forslag, som i det store og hele fremtræder som en genfremsættelse af det forslag, jeg fremsatte i oktober, men rigtignok med den særdeles vigtige ændring i forhold til den tidligere regerings, at forslaget om en skærpelse af skatten på kapitalgevinster er fjernet. Dette er efter vor opfattelse en meget alvorlig mangel ved finansministerens forslag, meget alvorlig, både fordi en skærpelse af skatten på kapitalgevinster i sig selv er påkrævet som led i en reform af vor skatte-lovgivning, men også fordi denne fjernelse af det tidligere foreslåede sker i selvsamme stund, som der af regeringen lægges op til en politik, hvor man forsøger at appellere til befolkningen om at medvirke til en såkaldt sanering af de økonomiske forhold. Man taler jo om byrder, man taler om ofre, ofre, der skulle være nødvendige for at klare vort lands økonomiske problemer, og man taler om, at alle nu skal være med til at klare disse vanskeligheder, som regeringspartierne sandelig ikke har gjort mindre ved deres forkastelse af den forrige regerings saglige forslag.

Nu kommer man altså her, nu kommer den konservative finansminister — jeg går ud fra, at det er på hele regeringens vegne, også den radikale del af regeringen — med et forslag til dette høje ting, der er en genfremsættelse af vort tidligere forslag, men uden den skærpelse af skatten på kapitalgevinster ved salg af fast ejendom, der kunne have medført en mere rimelig beskatning af de ofte meget store og arbejdsfri indkomster, der opnås på dette område.

[Grünbaum.]

Det ville dog være ganske rimeligt, at i hvert fald en del af disse kapitalgevinster ved de store jord- og ejendomssalg blev inddraget til samfundet. Det er jo ikke de små ejendomssalg, det her drejer sig om; parcelhusene, en- og tofamilieshusene og ejerlejlighederne er som bekendt undtaget fra denne beskatning. Det er de større jord- og ejendomssalg, det drejer sig om.

Må jeg minde om, at netop en skærpelse af beskatningen af de arbejdsfri indkomster har været et fast punkt på de radikales ønskeseddel; det har været noget af det, vi i tidligere år og under tidligere valgkampe hørte særdeles meget om. Jeg skal dog indrømme, at denne megen tale om beskatningen af de arbejdsfrie indkomster på det sidste faktisk var forstummet hos de radikale.

Nå, men vi skal vel have en skærpet beskatning, en skærpet beskatning på arbejde, på initiativ, på den personlige indsats i erhvervslivet, på alt det, hvorom i hvert fald venstre og konservative lovede noget helt andet; her skal altså beskatningen nu formentlig skærpes; men dér, hvor der opnås de store og de arbejdsfrie indkomster gennem rene kapitalgevinster, dér vil den nuværende regering, bestående af radikale, venstre og konservative, altså ikke være med. De arbejdsfrie indkomster skal åbenbart fredes. Dette er efter vor opfattelse ikke rimeligt, det er ikke udtryk for en socialt afbalanceret skattepolitik, det er ikke udtryk for en beskatning efter evneprincippet, og vi har derfor tilladt os at fremsætte vort eget lovforslag, der indeholder den skærpelse af skatten på kapitalgevinster, som er blevet fjernet fra det genfremsatte forslag.

Om selve det forslag, vi har til behandling her i dag, skal jeg i øvrigt kun sige — og det vil nok ikke forandre nogen, at jeg siger det — at jeg kan tilsige medvirken fra mit parti til en hurtig og velvillig behandling af de foreslåede ændringer vedrørende beskatningen af visse hædersgaver samt dusører og belønninger, der bl. a. tilsigter at skabe større skattemæssig ligestilling på dette område.

Jeg skal anbefale, da det også haster med at få dette forslag igennem tinget, at forslaget går til anden behandling uden udvalgsbehandling.

Stetter: Vi mener, at det er forstandigt at gennemføre de foreslåede ændringer. Vi mener, der er tale om forenklinger, som vil gavne både skatteyderne og skatteadministrationen, således at vi undgår en lang række skattesager i fremtiden.

I modsætning til hr. Grünbaum kan jeg udtrykke tilfredshed med, at regeringen ikke har genfremsat forslaget om skærpelse af beskatningen af fortjeneste ved salg af fast ejendom. Det forekommer mig, at den forrige regerings forslag vedrørende dette punkt var meget lidt gennemtænkt. Det var ikke muligt nøjagtigt at konstatere virkningerne af dette forslag. På en lang række felter ville det få nogle helt uigennemtænkte virkninger, som vi ikke kunne acceptere. Som tidligere sagt mener vi, at der findes en skatteevne hos de pågældende sælgere af fast ejendom, men dette spørgsmål må løses i forbindelse med den kommende jordlovgivning, og det får vi jo rig lejlighed til at diskutere og debattere ved senere lovforslag.

Vi har ikke flere bemærkninger til dette lille forslag fra regeringen, og vi kan medvirke til at gennemføre det hurtigt.

Foged: Venstre kan tiltræde, at de forenklinger, der her kommer ind i billedet, gennemføres; vi finder, at forenklingen med hensyn til gaver og legatbeløb er rimelig, og det samme gælder om dusører og belønninger. Vi er også tilfreds med, at den skærpede regel, som af den tidligere regering var foreslået indført, falder bort, sådan at kapitalvindingsskatteloven fremtræder i sin næsten gamle skikkelse på dette område. Jeg vil dog gerne give udtryk for, at det, at vi tiltræder dette, ikke er et udtryk for, at vi nu er tilfreds med loven om særlig indkomstskat eller kapitalvindingsskat som helhed. Der er masser af ting i den lov, som vi ønsker debatteret, og selv om vi heller ikke udtrykker noget som helst ønske om at få dette forslag i udvalg, vil vi dog gerne på et senere tidspunkt — der bliver vel mulighed for det, enten når det af socialdemokratiet fremsatte forslag kommer til debat, eller ved anden lejlighed — have drøftet disse forhold, for der er mange ting i kapitalvindingsskatteloven, som vi ønsker drøftet og kulegravet; den kan forenkles, den kan være rimeligere, den kan bl. a. fremtræde på en sådan måde, at man ikke på

[Foged.]

disse områder går hen og beskatter folk, medmindre der også er rimelighed i det.

Niels Helyeg Petersen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale de ændringer i lov om særlig indkomstskat, som vedrører hædersgaver, dusører og belønninger. Vi finder, at ligestillingen i beskattningen af disse former for indkomster, eller hvad man skal kalde det, er rimelig; den tidligere ordning kunne give anledning til pinagtige og vanskelige afgrænsninger.

Den vigtigste ændring og den, som debatten også foreløbig har drejet sig om, er den, som ikke står i forslaget, men om hvilken socialdemokratiet allerede har fremsat et lovforslag, gående ud på, at reguleringen på anskaffelseessummen skulle nedsættes fra 40 til 20 pct. Ved en senere lejlighed bliver der mulighed for at diskutere dette spørgsmål mere indgående, men jeg skal da allerede nu sige, at det radikale venstre bifalder regeringens beslutning om at tage dette punkt ud af loven om særlig indkomstskat på dette tidspunkt.

Den socialdemokratiske ordfører ytrede overraskelse over, at det radikale venstre havde bifaldet, at denne bestemmelse blev taget ud af dette lovforslag. Der er ingen basis for denne overraskelse. Allerede under første behandling af den tidligere regerings forslag om en skærpelse af kapitalvindingsafgiften gav den radikale ordfører, hr. A. C. Normann, udtryk for store betænkeligheder ved denne ændring og pegede bl. a. på de problemer, der opstår, når virksomheder flytter ud fra en bykerne til omegnskommuner, f. eks. de problemer, der opstår vedrørende ejendomme, der eksproprieres, og de problemer, der opstår, når mennesker er nødsaget til at flytte til egne med højere jordpriser og ejendomspriser.

Den principielle svaghed ved kapitalvindingsafgiften er, at den ingen hindring er for jordprisstigningen. Den angriber et symptom, men ikke selve årsagerne. Den forudsætter netop, at der har været en forudgående betydelig gevinst ved salg af fast ejendom, og er således ikke direkte et led i en politik, der kan hindre, at jordprisstigningerne fortsætter. Den ændring, der sidst foretoges i kapitalvindingsloven, og hvorved man satte beskatningsprocenten op til det

dobbelte, hang jo netop sammen med de ændrede nedslagsregler eller reguleringsregler, som nu af socialdemokratiet foreslås ændret. Hvis man skal ændre på det ene, var det måske også rimeligt at ændre på det andet.

Det er vor principielle opfattelse, at en diskussion om kapitalvindingsafgiften hører hjemme som led i en samlet vurdering af, hvorledes knaphedsproblemet kan løses, hvorledes et større udbud af jord kan fremskaffes. Regeringen har bebudet nye jordlove til efteråret; en drøftelse af kapitalvindingsafgiften hører hjemme her. Det er nok rigtigt som hævdet, at kapitalvindingsafgiften er en skattelov, men det er ikke rigtigt, at den kun er en skattelov. Den har virkninger bl. a. på udbuddet af jord, og disse problemer må derfor, som også hævdet af det radikale venstre under første behandling af dette forslag i efteråret, behandles i sammenhæng. Det radikale venstre vil ikke afvise, at der i forbindelse med en drøftelse af en jordlovsreform kan blive behov for ændringer også i lov om særlig indkomstskat, for så vidt angår omsætningen af fast ejendom.

Ømann: Hvad hædersgaverne angår, kan jeg klare mig med en henvisning til den tilslutning, som vi gav til forslaget under behandlingen af det i oktober. Men det interessante er jo uægtelig, som det også tidligere er sagt her, den lille operation, som forslaget har været underkastet. Det indeholdt, sidst vi så det, en betydningsfuld, men dog moderat stramning af beskatningen af fortjenester ved ejendomsalg. Det skattefrie tillæg til anskaffelseessummen på 40 pct. var foreslået nedsat til 20 pct.

Se, hidtil har denne kapitalvindingsbeskatning jo ikke indbragt særlig mange penge, omkring et hundrede mill. kr. for skatteåret 1966-67, så vidt jeg erindrer, men den nævnte beskedne reform kunne måske nok have indbragt et par hundrede mill. kr., og netop i denne situation er det jo bemærkelsesværdigt, at dette forslag droppes. Der søges med lys og lygte efter beskatningsmuligheder, og man skulle da tro, at det, man kalder de arbejdsfri indkomster, var det område, det var mest naturligt at vælge fremfor andre. Der var

[Ømann.]

tale om et forslag, som kunne skaffe det offentlige midler, der egentlig aldrig har været nogen borgers berettigede ejendom, og som kunne hentes netop fra et af inflationens arnesteder, nemlig ejendomshandlerne — en beskatning, der ikke ville skabe yderligere arbejdsløshed, og som ikke ville genere erhvervslivet. Det var en ønskeskat, som netop passer ind i den nuværende økonomiske situation; men alligevel skal man altså her høre, at det er med de radikales bifald, at denne reform er taget ud af lovforslaget.

At en konservativ finansminister kan præstere dette lille forsvindingsnummer, er jo ikke så overraskende; meningen med partiets slogan om, at flere skal eje mere, er vel ret beset, at færre skal eje mere. Men de radikale da! Ja, ved det tilsvarende forslags behandling i oktober, under omtalen af den del af det, som nu er gledet ud, udtalte den daværende radikale ordfører, hr. A. C. Normann:

„Det er det radikale venstres principielle synspunkt, som er uforandret gennem denne periode, at betydelige arbejdsfri indtægter skal beskattes.“

(Folketingstidende 1967-68, 1. samling, sp. 698).

Hvor betydelige skal de være, for at man skrider til en beskatning? Hvornår vil de radikale begynde at handle efter det så smukt formulerede princip?

Så er det blevet sagt, at dette spørgsmål skal løses i forbindelse med jordlovgivningen. Ja vel. Denne beskatnings forhold til jordlovene er nu ikke så kompliceret, som man vil gøre det til, men der er en sammenhæng. Se, hvis man laver effektive jordlove med tilstrækkelig stort udbud af jord og byggegrunde, ja, så opstår de avancer, vi her taler om, aldeles ikke. Men så er det jo, man nok kan slutte, at når regeringen viger tilbage for en beskatning af disse avancer, ja, så vil den vel så meget mere vige tilbage for at afskaffe fortjenesterne gennem dertil egnede jordlove, og så kan man jo slutte, at det nok bliver så som så med de jordlove, der skal vedtages, og med deres evne til at fremskaffe et rigeligt udbud af byggejord.

Vi kan altså tiltræde lovforslaget, for så vidt angår hædersgaverne, men må for-

beholde os at stille ændringsforslag eller at gå ind for det af socialdemokraterne fremsatte forslag, for så vidt angår denne beskatning i øvrigt.

Sigsgaard: Efter at den tidligere regerings forslag om en beskeden skærpelse af kapitalvindingskatten er gledet ud, omhandler det forslag, vi her behandler, jo kun en detalje i skattelovgivningen, og der er ingen grund til at tage en debat om det.

Derimod vil jeg ligesom andre gerne vide, om regeringen slet ingenting vil gøre ved kapitalgevinsterne på fast ejendom, og det synes jeg vi skal have svar på allerede i dag. Kan det virkelig være sådan, at alle skal være med til at bære større byrder, kun ikke de, der har fået lommerne fyldt med gevinster fra det store, ukontrollerede jordlotteri? Jeg mener ikke, det er tilstrækkeligt at henvise til undersøgelser, der skal foretages engang i fremtiden; det er nu, der skal tages hundreder af millioner af kroner ekstra fra skatteyderne, derfor må det også være allerede nu, at de arbejdsfri indkomster må være med til at bære byrderne. Det må være fuldstændig uforståeligt for de ganske store befolkningsgrupper, der i dag kun har til dagen og vejen, og som skal spænde livremmen yderligere ind, at det skal de altså gøre, medens andre grupper i befolkningen kan skovle kæmpebeløb til sig, uden at der røres ekstra ved det. Der er her tale simpelt hen om en social retfærdighedshandling, som regeringen altså åbenbart vil undlade.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den tilslutning, der er givet til lovforslaget, og som jo har været fuldstændig enstemmig. Det, man har diskuteret, er det, der ikke står i lovforslaget, men det vil jeg da også gerne lige gøre et par bemærkninger om, idet jeg yderligere vil uddybe disse bemærkninger, når vi når frem til behandlingen af hr. Grünbaums forslag om en skærpelse af kapitalvindingskatten.

Det er jo ikke således, at vi ikke har en skat på disse kapitalgevinster. Den 4. juni 1965 fik vi en lov herom, som, så vidt jeg husker, blev til på socialdemokratiets initiativ; lovforslaget blev fremsat af den daværende socialdemokratiske finansminister

[Finansministeren.]

og blev gennemført her i tinget af både det radikale venstre og af socialdemokratiet. Denne lov betød en skærpelse i forhold til den lovgivning, vi havde tidligere; og den procentsats, hvormed man skal betale skatten, er 60; 60 pct. er dog i almindelighed en ret høj kapitalvindingsskat, så derfor er det jo ikke således, at vi her er i et åbent rum, hvor der overhovedet ikke foregår beskatning af store kapitalgevinster. Derfor vil jeg altså henvise til, at regeringens standpunkt er det, som også hr. Niels Helveg Petersen omtalte, at dette må ses i sammenhæng med hele den jordlovgivning, vi skal gennemføre i den næste samling, og hvori jo det vigtigste er at forøge udbuddet af jord; og for at forøge udbuddet af jord må vi tage i betragtning, om dette at beskatte så stærkt, at man holder folk tilbage fra at sælge jorden, i sig selv forøger udbuddet af jord.

Det er altså et problem, som regeringen ønsker at få tid til at overveje i forbindelse med hele den jordlovgivning, der skal gennemføres, og jeg vil altså gerne føje til, at foreløbig har vi jo den lov, som socialdemokratiet betragtede som et meget stort fremskridt, da den blev gennemført i 1965.

Grünbaum: Det mest interessante ved denne debat synes jeg er de radikales stilling og særlig dette, at man henskyber løsningen af dette spørgsmål til behandlingen af jordlovene. Det har vi jo drøftet tidligere, og man har fra radikal side givet udtryk for, at man var skam meget interesseret i denne beskatning, men spørgsmålet hørte hjemme i jordlovgivningen. Jeg mener altså, det hører hjemme i skattelovgivningen, og det mente de konservative jo også i sin tid, da man behandlede jordlovene, som faldt; da skulle dette afvises, fordi det hørte sammen med skattelovgivningen, og det gør det nemlig også.

Der er jo sagt heroppefra — helt rigtigt, synes jeg — at vi løser ikke noget jordproblem ved at gennemføre en skærpet beskatning på dette område; snarere kunne man tænke sig, at det måske kunne tilbageholde et udbud af jord. Men det ved man ikke rigtig noget om, og i øjeblikket er skatten så lille, at det er usandsynligt, men det er jeg helt enig i, og det gav jeg også

udtryk for, da vi behandlede lovforslaget i forrige samling. Det her er et rent skatteforslag, og det er også som sådant, jeg har motiveret, at man skulle have en beskatning. Det er i en situation, hvor man i øvrigt skal pålægge befolkningen store byrder, urimeligt, at man ikke tager noget mere ind til samfundet på dette område, og jeg synes ikke, de radikales argumentation er i orden, når man henviser spørgsmålet til jordlovsbehandlingen og argumenterer ud fra påvirkningen af udbuddet af jord, særlig når det tages i betragtning, at det jo ikke mindst er de radikale, der i en lige overstået situation stærkere måske end nogen anden er gået imod boligfonden. I boligfonden havde vi jo netop et forsøg på at gennemføre den forøgelse af udbuddet af jord, som kunne medvirke til at presse priserne ned. Og jeg har da ikke noget imod, at man ikke kan få store skatter ind gennem en kapitalvindingsafgift, hvis det er, fordi man holder jordpriserne nede. Det er da udmærket, men det er jo netop det, man forhindrer ved ikke at gennemføre den boligfond, som den forrige regering havde lagt op til og foreslået.

Jeg vil altså fastholde vores synspunkt: det her er en skattelov, og det er urimeligt, at man i den nuværende situation ikke vil beskatte netop de arbejdsfrie indkomster.

Ømann: Jeg fik lyst til at anholde finansministerens bemærkning om, at der blev indført en forbedring af loven i 1965. Så vidt jeg forstod det, skulle det opfattes som en forbedring i den retning, at loven medførte en skærpelse af beskatningen af disse arbejdsfrie indtægter, og finansministeren anførte, at beskatningsprocenten var 60. Ja men vel at mærke efter, at man ved manipulationer, fradragsregler osv. har sørget for, at der ingen avance bliver, for ellers er det jo simpelt hen uforklarligt, at denne beskatning ikke har indbragt mere end de 100 mill. kr. Og den har heller ikke indbragt væsentligt mere i de senere skatteår, så vidt jeg er informeret. Så må det da være, fordi denne beskatning ikke er blevet skærpet, men er blevet mildnet, for antallet af ejendoms handler og avancernes størrelse er dog så sandelig ikke blevet mindre de to sidste år.

Niels Helveg Petersen: Jeg har lidt svært ved at følge hr. Ømann. Jeg vil gerne til-

[Niels Helveg Petersen.]

lade mig at citere, hvad hr. Ømann sagde under første behandling i efteråret — det findes i Folketingstidende 1967-68, 1. samling, sp. 696 —:

„Det er jo almindelig kendt, at den her omhandlede beskatning ikke uden videre virker prissænkende. Det må antages, at skatten mange gange, alt efter den situation, hvori der handles, væltes over på køberen gennem en forøgelse af salgsprisen.“

Det er denne skat, hr. Ømann nu kalder en ønskeskat. Jeg kan ikke se, at det er en ønskeskat, som efter hr. Ømanns opfattelse snarest medvirker til at vælte skatten over på køberen; altså snarest indeholder en tendens til stigninger i de jordpriser, som jo ingen ønsker skal stige yderligere.

Til hr. Grünbaum vil jeg gerne sige, at jeg forstår stadig væk ikke hr. Grünbaums overraskelse over vor holdning. Vi har medvirket til at gennemføre den gældende lovgivning; den fastholdes. I og med at vi har medvirket dertil, ville det dog være absurd at sige, at dermed har vi givet tilslutning til en hvilken som helst skærpeelse, som skulle blive foreslået. Det har vi ikke, og det ønsker vi ikke i den øjeblikkelige situation, fordi vi er bange for, at den kunne have uheldige virkninger. Må jeg minde om, at den daværende finansminister, da spørgsmålet sidst behandledes her i folketinget, gav udtryk for, at han ikke havde nogen tro på, at en skærpeelse af kapitalvindingsafgiften i sig selv ville yde noget bidrag til bekæmpelse af inflationen her i landet — slet ikke, understreget. Og endvidere var finansministeren dengang inde på, at kapitalvindingsafgiften jo kunne virke som noget i retning af et stavnsbånd. Jeg tror ikke, at et stavnsbånd på virksomhederne, et stavnsbånd, der forhindrer måske en naturlig udflytning eller omflytning af virksomheden, er noget af det, der er grund til at tilskynde til igennem skattelovgivningen.

Af disse årsager vil jeg fastholde, hvad jeg sagde i første omgang, at problemet om kapitalvindingsafgiftens fremtidige indretning må overvejes i forbindelse med de jordlovsforslag, der kommer til behandling til efteråret. Men jeg vil gerne understrege igen, at vi afviser ikke, at der i forbindelse med denne jordlovsreform, som vi jo nu stærkt

trænger til, kan blive behov for justeringer og ændringer af den gældende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Ømann: Det var dog ejendommeligt, at der skulle være modstrid imellem, hvad jeg har sagt i efteråret, og hvad jeg siger nu. Jeg sagde i efteråret, at jeg anbefalede en skærpeelse af denne beskatning; jeg siger nu, at jeg anbefaler en skærpeelse af denne beskatning. Dengang sagde jeg, at den ikke ubetinget ville føre til prisnedsættelser; det kom an på den situation, man handlede i. Det gør det da stadig væk. Men det, der er spørgsmålet, er: indtil vi får nogle jordlove, som bevirker nedsættelse af priserne og dermed avancerne på jord, vil de radikale så være med til at inddrage disse uberettigede fortjenester gennem en beskatning, eller vil de ikke? Her har vi fået fastslået, at det vil de radikale ikke, og det er jeg i og for sig ganske tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Vi vil ikke være med til i den nuværende situation at skærpe denne lovgivning, fordi vi frygter, at det bl. a. kunne få nogle af de følger, som hr. Ømann har peget på: overvæltning på priserne.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Ja, jeg ville bare sige, at hr. Niels Helveg Petersen jo ikke behøvede at henvise til, hvad jeg sagde ved den forrige førstebehandling, og som kan læses i Folketingstidende, for jeg sagde jo det samme for et øjeblik siden. Jeg tror ikke på, at en skærpeelse af beskatningen på dette område i og for sig medvirker til nogen løsning af jordproblemerne, inflationsproblemerne osv. — det har jeg sagt gentagne gange. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Omvendt tror jeg nemlig heller ikke, at man igennem denne beskatning fører priserne højere op; dertil er beskatningen da i hvert fald alt, alt for ringe i øjeblikket, og selv med den skærpeelse, der er foreslået, vil den jo slet ikke få de virkninger. Det drejer sig simpelt hen om, hvorvidt man i en situation, hvor staten skal have penge, vil tage disse penge dette sted, eller man ikke vil, og her mener jeg

[Grünbaum.]

at det må da være rigtigere at tage dem dér, hvor der er arbejdsfri indkomster, end at tage dem dér, hvor der er tale om arbejde og initiativ osv. — det, man plejer at tale om især fra venstre og de konservative.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1968-69.

(Lovforslaget (nr. 2) findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 36).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grünbaum: På det tidspunkt, da vi sidste gang drøftede udskrivningslovforslaget, var den højtærede finansminister jo hverken højtæret eller finansminister, men han var den dygtige, ofte stærkt polemiske og ikke altid helt saglige politiske ordfører for det konservative folkeparti. Nu er han altså blevet finansminister. Nu er det ham, der skal kræve skatterne ind, han; der skal sørge for den fornødne skattemæssige dækning for statens, går jeg ud fra, også under den nye regering fortsat voksende udgifter. Og han er også den, der skal se til, at der føres en finanspolitik, der kan være med til at sikre den nødvendige økonomiske balance i det danske samfund, og det er ikke nogen let opgave.

Men der skal jo føres finanspolitik og en rigtig finanspolitik, det vil først og fremmest sige en finanspolitik, der er med til at sikre

produktionen og beskæftigelsen både på kortere og længere sigt. Jeg siger udtrykkelig „med til“, for finanspolitik alene gør det jo ikke; men det er nu engang finanspolitikken, som er finansministerens ansvar. Men det er ikke hans ansvar alene; også folketin- get har et ansvar, et stort ansvar, og det er som bekendt ikke altid, det høje ting lever op og har levet op til dette store ansvar. Det kan den højtærede finansminister jo nok tale med om, hvis han da ønsker at sige noget. Ja, han er vel en af dem, der burde kunne tale mest med herom.

Hvis finansministeren nu alligevel ikke skulle kunne finde på noget at sige, så er der jo kilder at øse af, og jeg kan jo henvise til adskillige steder i Folketingstidende, hvor den daværende politiske ordfører for det konservative folkeparti på sin altid vel- talende facon har beskæftiget sig med de problemer, vi har til behandling her i dag, beskattningen af indkomst og formue. Allige- vel vil jeg ikke give finansministeren det råd at søge tilbage til disse kilder i Folke- tingstidende — så ondsindet er jeg alligevel ikke.

Men helt slippe for i dag at genopfriske bekendtskabet med sine særdeles stærke skattepolitiske udtalelser kan han nu ikke. Jeg tror også, befolkningen har dem i tem- melig frisk erindring. Der var en af dem, der gik ud på, at bare vi fik en ny regering, så kunne man få en helt anden og meget min- dre skatteudskrivning end den, der var indeholdt i det nu genfremsatte og af mig i sin tid fremsatte forslag til udskrivningslov. Vi skulle bare have en ny regering. Nu har vi den nye regering, oven i købet med hr. Poul Møller selv som finansministeren i denne ny regering. Kan vi så regne med, at momsens nu ikke skal lægges ovenpå, som man udtrykte det dengang? Den tidligere finansminister var jo ikke til at tale med, ved vi; han ville ikke forhandle, han ville ikke bruge momsens til det, den skulle br- uges til, nemlig en omlægning af beskattning- en. Se, det er jo kun ganske få måneder siden, alt det blev sagt, og det blev gentaget